

עירובין דף ה

שאלה: היה גבוה מעשרים אמה ובא למעטו כמה ממעט.
קושי על השאלה: כמה ממעט? כמה דצריך ליה!
הבנה אחרת של השאלה: אלא: רחבו בכמה?

הבנת המחלוקת 1	רבי יוסף - טפח	אביי – ארבעה טפחים
	מותר להשתמש תחת הקורה	אסור להשתמש תחת הקורה
	אצטבא בתוך המבוי	אצטבא מחוץ למבוי
	טפח מספיק	צריך 4 טפחים
הבנת המחלוקת 2	כו"ע מותר להשתמש תחת הקורה	
	היכר	מחיצה
הבנת המחלוקת 3	כו"ע משום היכר	
	אמרינן היכר של מטה כהיכר	לא אמרינן היכר של מטה כהיכר של מעלה
הבנת המחלוקת 4	כו"ע אמרינן היכר של מטה כהיכר של מעלה	
	לא אמרינן גזירה שמא יפחות	גזירה שמא יפחות

שאלה: היה פחות מעשרה טפחים וחקק בו להשלימו לעשרה.
קושי על השאלה: כמה חוקק? כמה חוקק? כמה דצריך ליה!
הבנה אחרת של השאלה: אלא: משכו בכמה?

מבוי שנפרץ מצידו כלפי ראשו איתמר משמיה דרבי אמי ורבי אסי: אם יש שם פס ארבעה - מתיר בפירצה עד עשר. ואם לאו, פחות משלשה - מתיר, שלשה - אינו מתיר	רבי יוסף – 4 טפחים	אביי – 4 אמות
	מסכים עם רבי אמי	לא מסכים עם ר' אמי
		<u>דחייה</u> : התם - סוף מבוי, הכא - תחלת מבוי, אי איכא ארבע אמות - אין, אי לא - לא

מקור לאביי: דתניא: **אין מבוי נותר בלחי וקורה עד שיהו בתים וחצרות פתוחין לתוכו**. ואי בארבעה,
היכי משכחת ליה?

ניסיון ליישב ברייתא זו עם דברי רבי יוסף: וכי תימא: דפתח לה בדופן האמצעי
דחייה: והאמר רב נחמן: נקיטינן, איזהו מבוי שניתר בלחי וקורה - כל שארכו יתר על רחבו,
ובתים וחצרות פתוחין לתוכו.
ניסיון 2 ליישב את הברייתא עם דברי רבי יוסף: דפתח ליה בקרן זוית.

מקור אחר לאביי: דאמר רמי בר חמא אמר רב הונא: לחי הבולט מדופנו של מבוי, פחות מארבע
אמות - נידון משום לחי, ואינו צריך לחי אחר להתירו. ארבע אמות - נידון משום מבוי, וצריך לחי
אחר להתירו.

ניסיון ליישב דברים אלו עם רבי יוסף: לאפוקי מתורת לחי - עד דאיכא ארבע אמות, למיהוי
מבוי - אפילו בארבעה טפחים נמי הוי מבוי.

שאלה על בדברי רב הונא: אותו לחי היכן מעמידו?

גמרא	אם בסמוך,	זה רק מוסיף על הלחי הראשון ואינו ניכר
רב פפא	בצד השני	
רב הונא בריה דרב יהושע	באותו צד אבל גבוה יותר או נמוך או עבה, וכו'	

מבוי פחות 8 אמות	למה?	
מותר עם הלחי הבולט 4 אמות	בעומד מרובה על הפרוץ מק"ו מחצר	רב הונא בריה דרב יהושע
מותר עם לחי הבולט	מה נפשך, אי עומד נפיש - נותר בעומד מרובה על הפרוץ, ואי פרוץ נפיש - נידון משום לחי. מאי אמרת - דשוו תרווייהו כי הדדי, הוה ליה ספק דבריהן, וספק דבריהן להקל.	רב אשי